

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ex Nouo Testamento Quatuor Eua[n]=||gelia

Erasmus, Desiderius

Erphordie, 1520

VD16 B 4591

Capvt. VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34488

SECUNDVM.

Filia tua mortua est, quid ultra vexas magistrū? Iesus autē protinus audito sermone qui dicebatur, ait principi synagogæ: Ne metuas, tantūmodo crede. Et non permisit, ut quisq̄ se sequerēt, præter Petrū & Iacobū & Ioannē fratrem Iacobi. Et venit in domū principis synagogæ, videtq̄ tumultū ac flentes & eiulantes multū, & ingressus ait illis: Quid tumultuamini & ploratis? Puella nō est mortua, sed dormit. Et irridebāt eum. Ipse vero eiectis oibus, assumit patrē & matrē puellæ, & eos qui cū ipso erant, & ingrediē eo vbi puella erat iacēs, & apprehensa manu puellæ, ait illi: Tabitha, cumi, qđ est, si quis interpretetur: Puella, tibi dico, surge. Et cōfestim surrexit puella, & ambulabat. erat em̄ annorū duodecim, & obstupuerūt stupore magno. Et præcepit illis vehementer, ne quisq̄ id sciret, & iussit ut daretur illi quod ederet.

¶ CAPVT. VI.

Tegressus est illinc, venitq̄ in patriā suā, & sequuntur eum discipuli sui, Cumq̄ adesset sabbatū, cōpit in synagoga docere, multiq̄ audientes obstupuerunt, dicentes: Vnde huic hæc? & quæ est sapientia, quæ data est illi? & virtutes tales per manus eius efficiuntur? Nōne hic est faber ille, filius Mariæ, frater Iacobi, & Iose, & Iuda, & Simonis? Nonne & sorores eius hic nobiscum sunt? Et offendebantur per eum. Dicebat autem illis Iesus: Non est propheta contemptus nisi in patria sua, & inter cognatos, & in familia sua. Et non poterat ibi virtutem vllam edere, nisi quod paucos infirmos, impositis manibus sanauit, ac mirabatur propter incredulitatem eorum, & ob

ambulabat per vicos vndiqꝫ circumiacentes, docens. Et accersit
 sit duodecim, cœpitqꝫ eos emittere binos, ac dabat illis potestatem
 aduersus spiritus immundos. Et præcepit illis, ne quid tollerēt
 in viā, nisi virgā tantū: non perā, non panem, nō in zona æs: sed
 calciarētur sandalijs, & ne induerent binis tunicis. Et dicebat eis:
 Vbicunqꝫ introieritis in domū, illic manete donec exeatis illinc,
 Et quicūqꝫ nō reciperint vos, neqꝫ audierint vos, exeuntes illinc,
 excutite puluerē qui est sub pedibus vestris in testimonium illis.
 Amē dico vobis: tolerabilius erit Sodomis aut Gomorris in die
 iudicij, quā ciuitati illi. Et egressi prædicabant, vt resipiscerēt, &
 dæmonia multa eijciebant, & vngebant oleo multos egros &
 sanabant. Et audiuit rex Herodes (innotuerat enim nomē eius)
 dicebatqꝫ: Ioannes ille, qui baptizabat, resurrexit a mortuis, &
 propterea virtutes agunt in illo. Alij dicebant. Helias est: alij ve
 ro dicebant, propheta est, vel tanquā vnus ex prophetis. Cum
 audisset autem Herodes, ait: Cui ego præcidi caput, Ioannes iste
 est, ipse surrexit a mortuis. Nam ipse Herodes, missis satellitibꝫ
 manus iniecerat in Ioannē, & vinxerat eū in carcere propter He
 rodiadem vxorem Philippi fratris sui, quia duxerat eam vxorē.
 Dicebat enim Ioannes Herodi: Non licet tibi habere vxorem,
 fratris tui. Herodias autē insidiabatur illi, volebatqꝫ occidere eum,
 nec poterat. Herodes enim metuebat Ioannem, sciens eum virtū
 iustum ac sanctum, & obseruabat eum: auditqꝫ eo multa facie
 bat, & libenter eum audiebat. Et cum dies opportunus accidisset,
 cum Herodes in natalitijs cœnam faceret primatibus ac tri

banis, & primoribus Galileæ, cunctq̄ introisset filia ipsius Herodias ac saltasset, placuissetq̄ Herodi ac simul accumbentibus, rex ait puellæ: Petere a me quod vis, & dabo tibi. Et iuravit illi, quicquid a me petieris, dabo tibi usq̄ ad dimidiū regni mei. At illa egressa dixit matri suæ: Quid petam? Illa vero dixit: Caput Ioannis baptistæ. Et ingressa statim cum festinatione ad regem, petiuit dicens: Volo, vt protinus des mihi in lance caput Ioannis baptistæ. Et dolore affectus rex, propter iusiurandum eosq̄ qui simul accumbebant noluit eam reiicere. Et confestim rex misso spiculatore iussit inferri caput eius. At ille abiit ac decollauit eum in carcere, & attulit caput eius in lance, & dedit illud puellæ, & puella dedit illud matri suæ. Quo audito, discipuli eius venerunt, & susulerunt cadauer eius, posueruntq̄ illud in monumento. Et congregantur apostoli ad Iesum, ac renunciauerunt ei omnia, & quæ egissent, quæq̄ docuissent. Et ait illis: Venite vos soli seorsim in desertum locum, & requiescite pusillum. Erant enim qui venissent & abissent multi, ac ne cibum quidem capere vacabat. Et abiit in desertum locum nauigio seorsim. Et viderunt eos abeuntes, turbae: & agnouerunt eum multi, & itinere pedestri ex omnibus ciuitatibus concurrerunt illuc, & præuenerunt eos, conueneruntq̄ ad illum. Et egressus vidit turbam multā Iesus, & affectu misericordiæ tactus est ergo eos, quia erant velut oves non habentes pastorem. Et cœpit illos docere multa, & cum iam multum temporis præterisset, accesserunt ad illum discipuli eius, dicentes: Desertus est locus, & iam multum

temporis est, dimitte illos, vt abeant in circumiacentes villas ac
 vicos, emantq; sibi panes: nam quod edant, non habent. At ille
 respondens ait illis: Date illis vos quod edant. Et dixerunt eia
 Eūtes emamus ducentis danarijs panes, & dem⁹ illis quod edāt
 At ille dicit eis: Quot panes habetis? Ite & videte. Et cum cog
 nouissent, dicunt, quinq; & duos pisces. E præcepit illis vt ac
 cumbere facerent omnes, distributis conuiuijs in viridi gramine.
 Et discubuerunt diuisi in viridaria centeni & quinquageni. Et
 cum accepisset quinq; panes ac duos pisces, sublatis in cœlum
 oculis benedixit, ac fregit panes, deditq; discipulis suis vt appo
 nerent illis, & duos pisces diuisit omnibus. Et comederunt om
 nes, & saturati sunt. Et sustulerunt fragmentorum duodecim co
 phinos plenos, & de piscibus. Erant aut qui comederant circiter
 quinq; millia virorum. Et statim coegit discipulos suos conscen
 dere nauim, vt præcederent transmissio mari Bethsaidam, dum
 ipse dimitteret turbam. Et cum dimisisset eos, abiit in montem
 ad orandum. Et cū vespera aduenisset, erat nauis in medio mari,
 & ipse solus in terra, viditq; eos laborantes in remigando, erat
 enim ventus contrarius eis. Ac circa quartam vigiliam noctis
 venit ad eos, ambulans super mare, & volebat præteriræ eos. Ac
 illi vt viderunt eum ambulantē super mare, putauerunt spectrum
 esse, & exclamauerunt: Omnes em videbant eum, & conturbati
 sunt, & statim locutus est cum eis, dixitq; eis: Confidite, ego sum,
 ne terreamini. Et ascendit ad illos in nauim, & cōquieuit ventus,
 & vehementer supra modū intra sese stupebant, & admirabant.

Non enim intellexerant de panibus, erat enim cot eorum obca-
 tum. Et cum traiecissent, venerunt in terram Genezareth, & appli-
 cuerunt in portum. Cuncq; egressi essent de nauī, continuo agno-
 uerunt eum, ac percurrentes totam vndiq; regionem illam, coe-
 perunt in grabatis eos qui male habebant circumferre, cum au-
 dissent eum illic esse, & quocunq; introisset in vicos, aut inciuita-
 tes, aut in villas, in plateis ponebant infirmos, & deprecabantur
 eū, vt vel fimbriam vestimenti eius tangerent. Et quotquot tan-
 gebant eum, salui fiebant.

¶ CAPVT. VII.

L T cōueniunt ad eū pharisæi, & quidā de scribis qui
 venerant Hierosolymis, & cū vidissent quosdam ex
 discipulis eius communibus manibus (id est, illotis)
 edere panes, inculabant. nā pharisæi, & omnes Iudæi, nisi crebro
 lauerint manus, non capiunt cibū, tenentes instituta maiorū, & a
 foro venientes, nisi loti fuerint non comedunt. Et alia multa sunt,
 quæ susceperūt seruanda, nēpe lotiones poculorū & vrceorū &
 æramētorū & lectorū. Deinde interrogant eū pharisæi & scribæ.
 Quare discipuli tui nō ambulāt iuxta ritū traditū a maiorib⁹, sed
 illotis manib⁹ edunt panē? At ille respōdens, dixit eis: Bene vati-
 cinot⁹ est Esaias de vobis hypocritis, sicut scriptū est: Popul⁹ hic
 labijs me honorat, cor aut̄ eorū lōge est a me: in vanū aut̄ me col-
 lūt, docētes doctrinas, p̄cepta hoīm. Nā omisso p̄cepto dei, tenet⁹
 cōstitutiōes hoīm ablutioēs vrceorū & poculorū, aliacq; sifia his
 facitis mltā. Et dicebat illis: Bñ, reijcitis p̄ceptū dei, vt cōstitutiōes